

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 26 listopada 2012 r.****w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 odnośnie do kojarzenia ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz ich równoważenia oraz ponownego ustanowienia EURES***(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 8548)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2012/733/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii⁽¹⁾, w szczególności jego art. 38,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu wdrożenia rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68⁽²⁾ dokonano dużego postępu od chwili uruchomienia sieci EURES ustanowionej decyzją Komisji 93/569/EWG z dnia 22 października 1993 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 w sprawie swobody przepływu pracowników w obrębie Wspólnoty, w szczególności odnośnie do sieci nazwanej EURES (Europejskie Służby Zatrudnienia)⁽³⁾. Decyzją Komisji 2003/8/WE⁽⁴⁾ sieć zreformowano i ponownie ustanowiono, aby ją ujednolicić i wzmocnić.
- (2) Rada Europejska na posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2010 r. poparła strategię „Europa 2020” na rzecz zatrudnienia i inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu i wezwała jednocześnie do pełnej mobilizacji odpowiednich instrumentów i polityk unijnych w celu ułatwienia osiągnięcia wspólnych celów oraz zachęciła państwa członkowskie do wzmocnienia skoordynowanych działań.
- (3) Rada Europejska na posiedzeniu w dniach 28 i 29 czerwca 2012 r. zdecydowała o przyjęciu Paktu na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia oraz, na podstawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „W kierunku odnowy gospodarczej sprzyjającej zatrudnieniu” z dnia 18 kwietnia 2012 r., wskazała, że należy rozwinąć portal EURES, by stał się prawdziwym europejskim narzędziem pośrednictwa pracy i rekrutacji.
- (4) EURES powinien wspierać lepsze działanie rynków pracy oraz zaspokojenie potrzeb gospodarczych ułatwiają transnarodową i transgraniczną mobilność geograficzną pracowników, zapewniając jednocześnie uczciwe warunki mobilności i poszanowanie mających zastosowanie norm pracy. Sieć powinna umożliwić większą przejrzystość na rynkach pracy, zapewniając wymianę i przetwarzanie ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie (tj. ich „zestawienie” w rozumieniu rozporządzenia) oraz działania towarzyszące w zakresie zatrudnienia, doradztwa i wskazówek na szczeblu krajowym i transgranicznym, przyczyniając się tym samym do osiągnięcia celów strategii „Europa 2020”.
- (5) W świetle doświadczeń uzyskanych od rozpoczęcia działania sieci w 1993 r. i reformy z 2003 r. oraz uwzględniając potrzebę dalszego wzmocnienia sieci i jej rozszerzenia, tak aby w pełni wspierać realizację celów strategii „Europa 2020”, należy na nowo opracować strukturę sieci, podział obowiązków i procedury decyzyjne oraz katalog świadczonych usług.
- (6) W tym celu należy mocniej skoncentrować działalność EURES na zarządzaniu przez cele i wyniki, w zakresie kojarzenia pasujących ofert i osób poszukujących pracy, pośrednictwa pracy i rekrutacji. W tym kontekście pośrednictwo pracy może być rozumiane jako świadczenie usług przez podmiot pośredniczący pomiędzy stroną podaży i popytu na rynku pracy w celu przyjęcia osoby do pracy na wolne stanowisko.
- (7) Zniesienie monopolu wraz z innymi czynnikami doprowadziło do zaistnienia na rynku pracy szerokiej gamy podmiotów świadczących usługi związane z zatrudnieniem. Aby osiągnąć swój pełen potencjał, EURES musi być otwarty na udział tych podmiotów, które zobowiążą się do pełnego przestrzegania obowiązujących norm pracy i wymogów prawnych oraz innych norm jakości EURES.
- (8) Usługi świadczone przez EURES muszą być wyraźnie określone, aby zapewnić efektywne i skuteczne wypełnianie obowiązków nałożonych rozporządzeniem na państwa członkowskie, mianowicie obowiązku podjęcia działania w zakresie zestawiania ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz obowiązku wymiany i dostarczania informacji związanych z rynkiem pracy. W razie potrzeby wiązało by się to z zaangażowaniem różnych podmiotów, w tym partnerów społecznych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 27.5.2011, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 257 z 19.10.1968, s. 2.⁽³⁾ Dz.U. L 274 z 6.11.1993, s. 32.⁽⁴⁾ Dz.U. L 5 z 10.1.2003, s. 16.

- (9) W Pakcie na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia Rada Europejska zwróciła się z wnioskiem o zbadanie możliwości objęcia serwisem EURES praktyk i staży. Aby zapewnić powstanie synergii i umożliwić EURES wspieranie w pełni realizacji celów strategii „Europa 2020”, zwłaszcza celu zakładającego podniesienie wskaźnika zatrudnienia do 75 % do roku 2020, EURES powinien – nie naruszając zakresu rozporządzenia – obejmować praktyki i staże w zakresie, w jakim osoby, których to dotyczy, uważane są za pracowników w rozumieniu rozporządzenia i mają przynajmniej 18 lat, jak tylko uzna się za możliwe zezwolenie na wykorzystanie tych informacji zgodnie z odpowiednimi normami.
- (10) Aby świadczyć usługi w sposób maksymalnie efektywny, EURES powinien stać się częścią ogólnej oferty usługowej uczestniczących organizacji; organizacje te mogą uzyskać dofinansowanie na działania krajowe i transgraniczne z Europejskiego Funduszu Społecznego.
- (11) Aby skutecznie przyczynić się do lepszego funkcjonowania rynków pracy i ich ewolucji w kierunku europejskiego rynku pracy, EURES powinien również odgrywać bardziej widoczną rolę w obsadzaniu trudnych do obsadzenia wolnych miejsc pracy oraz pomagać danym grupom pracowników i pracodawców poprzez rozszerzenie zakresu sieci EURES o pomoc dla ukierunkowanych działań związanych z mobilnością na poziomie UE, szczególnie aby zachęcić do wymiany młodych pracowników.
- (12) Należy również w pełni wziąć pod uwagę możliwości dalszego wzmocnienia i zrjonalizowania oferowanych usług, jakie dają nowe narzędzia technologii informacji i komunikacji.
- (13) Przetwarzanie danych osobowych w ramach niniejszej decyzji powinno być zgodne z prawem UE i prawem krajowym dotyczącym ochrony danych osobowych.
- (14) Dla jasności zalecane jest ponowne ustanowienie sieci EURES przy jednoczesnym dokładniejszym zdefiniowaniu jej składu, struktury i funkcji.
- (15) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Doradczego ds. Swobodnego Przepływu Pracowników,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Sieć EURES

Aby wypełnić zobowiązania ustanowione w rozdziale II rozporządzenia (UE) nr 492/2011, Komisja i państwa członkowskie ustanawiają i obsługują europejską sieć służb zatrudnienia, zwaną EURES.

Artykuł 2

Cele

Na rzecz osób poszukujących pracy, pracowników i pracodawców EURES wspiera, współpracując w razie potrzeby z innymi służbami lub sieciami europejskimi:

- a) rozwój europejskiego rynku pracy, otwartego i dostępnego dla wszystkich, w pełni respektującego obowiązujące normy pracy i wymogi prawne;
- b) zestawienie ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie, jak i pośrednictwo pracy na poziomie transnarodowym, międzyregionalnym i transgranicznym przez wymianę ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz uczestnictwo w ukierunkowanych działaniach na rzecz mobilności na poziomie UE;
- c) przejrzystość i wymianę informacji w zakresie europejskich rynków pracy, włączając w to informacje o warunkach życia i pracy, a także o możliwościach zdobywania umiejętności;
- d) opracowywanie środków mających zachęcić młodych pracowników do mobilności i ułatwić im ją;
- e) wymianę informacji dotyczących staży i praktyk w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 492/2011 oraz, w razie potrzeby, pośrednictwo w zatrudnianiu stażystów i praktykantów;
- f) rozwój metodyki i wskaźników dla tego celu.

Artykuł 3

Skład

W skład EURES wchodzi:

- a) Europejski Urząd Koordynacji Równoważenia Ofert Zatrudnienia i Wniosków o Zatrudnienie, zgodnie z art. 18, 19 i 20 rozporządzenia (UE) nr 492/2011;
- b) członkowie EURES, którymi są wyspecjalizowane służby wyznaczone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 492/2011 („krajowe urzędy koordynacji”), zgodnie z art. 5;
- c) partnerzy EURES, zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 492/2011. Partnerzy EURES wyznaczani są przez odpowiedniego członka EURES i mogą to być publiczne lub prywatne podmioty świadczące usługi w odpowiednim obszarze pośrednictwa pracy i zatrudnienia, związki zawodowe i organizacje pracodawców. Aby zostać partnerem EURES, dany podmiot musi zobowiązać się do wypełniania roli i obowiązków ustanowionych w art. 7;

- d) stowarzyszeni partnerzy EURES, którzy, zgodnie z art. 6, świadczą ograniczone usługi pod nadzorem i na odpowiedzialność partnera EURES lub Europejskiego Urzędu Koordynacji.

Artykuł 4

Rola i obowiązki Europejskiego Urzędu Koordynacji

1. Komisja jest odpowiedzialna za zarządzanie Europejskim Urzędem Koordynacji.
2. Europejski Urząd Koordynacji nadzoruje zgodność z przepisami rozdziału II rozporządzenia (UE) nr 492/2011 oraz wspomaga sieć w prowadzeniu działalności.
3. Urząd w szczególności zajmuje się:
  - a) formułowaniem spójnego ogólnego podejścia oraz świadczeniem horyzontalnego wsparcia na rzecz sieci EURES i jej użytkowników, takiego jak:
    - 1) obsługa i rozwój europejskiego portalu internetowego poświęconego mobilności zawodowej („portal EURES”) i związanych z tym usług informatycznych, w tym systemów i procedur wymiany ofert zatrudnienia, wniosków o zatrudnienie w formie podań, życiorysów, paszportów umiejętności itp. oraz pozostałych informacji, we współpracy z innymi odpowiednimi europejskimi służbami bądź sieciami;
    - 2) działania związane z informowaniem i komunikacją na temat EURES;
    - 3) szkolenie pracowników zaangażowanych w EURES;
    - 4) ułatwianie tworzenia sieci kontaktów, wymiany najlepszych praktyk i wzajemnego uczenia się między członkami i partnerami EURES;
    - 5) uczestnictwo EURES w ukierunkowanych działaniach na rzecz mobilności na poziomie UE;
  - b) analizą mobilności pod względem geograficznym i profilów zawodów pod kątem osiągnięcia równowagi między popytem i podażą oraz wypracowaniem ogólnego podejścia do mobilności zgodnie z europejską strategią zatrudnienia;
  - c) całościowym monitorowaniem i oceną działalności EURES, określeniem wskaźników wydajności, pośrednictwa i innych wskaźników dotyczących wyników oraz podejmowaniem działań mających na celu sprawdzenie wykonywania działalności zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 492/2011 oraz z niniejszą decyzją.
4. Urząd przyjmuje program pracy i cele dotyczące sieci EURES we współpracy z grupą koordynacyjną EURES i po konsultacji z zarządem EURES.

Artykuł 5

Rola i obowiązki krajowych urzędów koordynacji

1. Każde państwo członkowskie wyznacza wyspecjalizowaną służbę, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 492/2011, której powierza się organizację pracy sieci EURES w danym państwie członkowskim.
2. Krajowy urząd koordynacji gwarantuje, że państwo członkowskie dopełnia wszystkich obowiązków określonych w rozporządzeniu (UE) nr 492/2011, zwłaszcza tych dotyczących wymiany informacji na podstawie art. 12, 13 i 14:
  - a) tworząc i utrzymując wszelkie techniczne i operacyjne systemy i infrastrukturę niezbędne do umożliwienia udziału w systemie wymiany partnerom EURES i stowarzyszonym partnerom EURES;
  - b) dostarczając wymaganych informacji, we własnym zakresie lub za pomocą partnerów EURES działających na jego odpowiedzialność.
3. Urząd krajowy, w ścisłej współpracy z Europejskim Urzędem Koordynacji i innymi krajowymi urzędami koordynacji, w szczególności:
  - a) wyznacza przynajmniej jednego partnera EURES na podstawie systemu wyboru i akredytacji ustanowionego w art. 10 ust. 2 lit. b) ppkt (vii) oraz nadzoruje ich działania;
  - b) planuje działania i przedstawia regularnie sprawozdania z działań i wyników krajowej sieci EURES Europejskiemu Urzędowi Koordynacji;
  - c) koordynuje uczestnictwo EURES w ukierunkowanych działaniach na rzecz mobilności na poziomie UE.
4. Przy wyznaczaniu partnerów EURES krajowy urząd koordynacji dąży do osiągnięcia najszerszego zasięgu pod kątem geograficznym i pod kątem rynku pracy, jak i zapewnienia optymalnych usług osobom poszukującym pracy, pracownikom i pracodawcom, angażując odpowiednie służby zatrudnienia i podmioty działające na rynku pracy.
5. Na podstawie wspólnie ustalonych celów operacyjnych krajowy urząd koordynacji opracowuje programy pracy dla swojej sieci krajowej, które mają być przedstawione Europejskiemu Urzędowi Koordynacji. W programie pracy wyszczególnia się zwłaszcza:
  - a) główne działania, jakie zamierzają podjąć krajowy urząd koordynacji i partnerzy EURES oraz stowarzyszeni partnerzy EURES, za których urząd jest odpowiedzialny w ramach sieci

EURES, włącznie z działaniami transnarodowymi, transgranicznymi i sektorowymi, przewidzianymi w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 492/2011;

- b) zasoby ludzkie i finansowe przeznaczone na realizację rozdziału II rozporządzenia (UE) nr 492/2011;
- c) postanowienia dotyczące monitorowania i oceny planowanych działań.

Plany pracy obejmują również ocenę działań i wyników osiągniętych w poprzednim okresie.

Odnosnie do planów pracy zasięga się opinii partnerów społecznych i innych odpowiednich zainteresowanych stron EURES na odpowiednim poziomie.

6. Krajowy urząd koordynacji może zdecydować o samodzielnym bezpośrednim świadczeniu usług EURES na rzecz osób poszukujących pracy i pracodawców i podlega w tym zakresie regułom mającym zastosowanie do partnerów EURES świadczących te same usługi. W takim przypadku krajowy urząd koordynacji zwraca się o akredytację jako partner EURES do Europejskiego Urzędu Koordynacji.

7. Każde państwo członkowskie dopilnowuje, aby krajowy urząd koordynacji dysponował pracownikami i innymi środkami niezbędnymi do wykonywania swoich zadań.

8. Na czele krajowego urzędu koordynacji stoi krajowy koordynator EURES, jak przewidziano w art. 10 ust. 2 lit. b) pkt (iii).

Artykuł 6

Rola i obowiązki partnerów EURES

1. Organizacja, która chciałaby zostać partnerem EURES, zwraca się z wnioskiem do krajowego urzędu koordynacji, który może ją wyznaczyć zgodnie z art. 3 lit. b), pod warunkiem że organizacja ta zobowiąże się, pod nadzorem krajowego urzędu koordynacji, współpracować na poziomie regionalnym, krajowym i europejskim w ramach sieci EURES i świadczyć przynajmniej wszystkie usługi uniwersalne, o których mowa w art. 7.

2. Partner EURES, we własnym zakresie bądź współpracując z innymi partnerami EURES, wyznacza punkt lub punkty kontaktowe, takie jak urzędy pośrednictwa pracy i urzędy odpowiadające za rekrutację, centra obsługi telefonicznej, narzędzia umożliwiające samodzielne korzystanie i podobne, dzięki którym osoby poszukujące pracy, pracownicy i pracodawcy mogą mieć dostęp do świadczonych przez niego usług.

3. Partner EURES wyraźnie wskazuje, które usługi z katalogu usług EURES oferuje. Poziom i zawartość usług może różnić się w zależności od punktu kontaktowego, o ile całościowy pakiet usług oferowanych przez partnera EURES zawiera wszystkie wymagane usługi uniwersalne.

4. Wszyscy partnerzy EURES zobowiązują się do pełnego udziału w wymianie ofert zatrudnienia oraz wniosków o zatrudnienie osób poszukujących pracy w innym państwie członkowskim, zgodnie z art. 13 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 492/2011 i art. 4 lit. a) ppkt (i) niniejszej decyzji. Zapewniają oni wszystkim pracownikom zaangażowanym w świadczenie usług EURES pełen dostęp do narzędzi informatycznych i komunikacyjnych oferowanych przez sieć.

5. Partner EURES, który nie świadczy szczególnej dodatkowej usługi objętej katalogiem usług EURES, dopilnowuje, aby wnioski o taką usługę były przekazywane innym partnerom EURES oferującym tego typu usługę.

6. Partner EURES może powierzyć świadczenie usług, które stanowią wartość dodaną w stosunku do jego własnych usług, innej organizacji. Organizacja taka jest uważana w tym względzie za stowarzyszonego partnera EURES działającego pod pełną odpowiedzialnością partnera EURES, z którym jest stowarzyszona.

7. Aby wykonywać te obowiązki, partner EURES może ustanawiać partnerstwa z jednym lub wieloma partnerami EURES w innych państwach członkowskich.

8. Od partnera EURES lub stowarzyszonego partnera EURES można wymagać wkładu w techniczne i operacyjne systemy i infrastrukturę, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. a).

9. Aby utrzymać akredytację, partner EURES nadal wypełnia swoje obowiązki i świadczy uzgodnione usługi oraz jest poddawany regularnym ocenom zgodnie z systemem wyboru i akredytacji, o którym mowa w art. 10 ust. 2 lit. b) pkt (vii).

Artykuł 7

Usługi EURES

1. Do pełnego zakresu usług EURES należy rekrutacja, kojarzenie pasujących ofert i osób poszukujących pracy oraz pośrednictwo pracy, obejmujące wszystkie etapy pośrednictwa, począwszy od przygotowania przed rekrutacją do pomocy udzielanej po znalezieniu pracy, jak i związane z tym informacje i porady.

2. Usługi te są wyszczególnione w katalogu usług EURES, który jest częścią Karty EURES przewidzianej w art. 10 i który składa się z uniwersalnych usług świadczonych przez wszystkich partnerów EURES oraz usług dodatkowych.

3. Usługi uniwersalne to usługi, o których mowa w rozdziale II rozporządzenia (UE) nr 492/2011, zwłaszcza w art. 12 ust. 3 i art. 13. Usługi dodatkowe nie są obowiązkowe w rozumieniu rozdziału II rozporządzenia (UE) nr 492/2011, ale odpowiadają istotnym potrzebom rynku pracy.

4. Wszystkie usługi na rzecz osób poszukujących pracy i pracowników świadczy się nieodpłatnie. Jeśli partnerzy EURES pobierają opłaty od usług świadczonych innym użytkownikom, opłaty pobierane za usługi EURES nie powinny różnić się od opłat pobieranych za inne porównywalne usługi świadczone przez tego samego partnera EURES. Przy określaniu opłaty uwzględnia się wszelkie finansowanie otrzymane od Unii Europejskiej celem wsparcia świadczenia usług EURES, aby uniknąć podwójnego finansowania.

Artykuł 8

Zarząd EURES

1. Zarząd EURES wspomaga Komisję, Europejski Urząd Koordynacji i krajowe urzędy koordynacji we wspieraniu i nadzorowaniu rozwoju EURES.

2. W skład zarządu wchodzi po jednym przedstawicielu z każdego państwa członkowskiego.

3. Tam, gdzie to konieczne, jeśli działania EURES w danym państwie członkowskim są finansowane ze środków unijnego instrumentu finansowania, takiego jak Europejski Fundusz Społeczny, organ krajowy świadczący to finansowanie może być stowarzyszony.

4. Przedstawiciele europejskich organizacji partnerów społecznych są zapraszani do uczestnictwa w posiedzeniach zarządu w roli obserwatorów.

5. Zarząd ustanawia swoje metody pracy i regulamin. Zgodnie z ogólną zasadą zarząd zwoływany jest dwa razy do roku przez przewodniczącego. Zarząd przyjmuje opinie zwykłą większością głosów.

6. Na czele zarządu stoi przedstawiciel Europejskiego Urzędu Koordynacji, który to Urząd zapewnia pomoc sekretariatu.

7. Komisja zasięga opinii zarządu EURES w kwestiach dotyczących planowania strategicznego, rozwoju, wykonania, monitorowania i oceny usług i działań określonych w niniejszej decyzji, w tym w kwestiach:

- a) Karty EURES, zgodnie z art. 10;
- b) strategii, celów operacyjnych i programów pracy sieci EURES;
- c) sprawozdań Komisji zgodnie z wymogami art. 17 rozporządzenia (UE) nr 492/2011.

Artykuł 9

Grupa koordynacyjna EURES

1. W celu wspierania rozwoju, wykonania i monitorowania działań EURES, Europejski Urząd Koordynacji powołuje grupę koordynacyjną złożoną z krajowych koordynatorów EURES, z których każdy jest przedstawicielem członka EURES. Europejski Urząd Koordynacji może zapraszać przedstawicieli europejskich partnerów społecznych oraz, w stosownych przypadkach, przedstawicieli innych partnerów EURES oraz ekspertów do uczestniczenia w posiedzeniach grupy koordynacyjnej.

2. Grupa koordynacyjna aktywnie uczestniczy w przygotowaniu programów prac i koordynacji ich realizacji.

3. Grupa koordynacyjna może ustanawiać stałe i tymczasowe grupy robocze, zwłaszcza w celu planowania i realizacji horyzontalnych działań wsparcia.

4. Europejski Urząd Koordynacji organizuje pracę grupy koordynacyjnej.

Artykuł 10

Karta EURES

1. Komisja przyjmuje Kartę EURES, zgodnie z procedurami określonymi w art. 12 ust. 2, art. 13 ust. 2, art. 19 ust. 1 oraz art. 20 rozporządzenia (UE) nr 492/2011, po konsultacji z zarządem EURES ustanowionym w art. 8 niniejszej decyzji.

2. Zgodnie z zasadą, iż wszystkie oferty zatrudnienia i wnioski o zatrudnienie, które są ogłoszone publicznie przez któregokolwiek z członków EURES, muszą być dostępne w całej Unii, w Karcie EURES określa się w szczególności:

- a) katalog usług EURES opisujący usługi uniwersalne i dodatkowe, które mają być świadczone przez członków i partnerów EURES, w tym usługi kojarzenia pasujących ofert i osób poszukujących pracy, takie jak indywidualne porady dla klientów, niezależnie od tego, czy są to osoby poszukujące pracy, pracownicy czy pracodawcy;
- b) rozwój innowacyjnej współpracy transnarodowej i transgranicznej między służbami zatrudnienia, takimi jak zwykle agencje pośrednictwa pracy, w celu poprawy funkcjonowania rynków pracy, ich integracji i lepszej mobilności. Współpraca może objąć służby społeczne, partnerów społecznych i inne zainteresowane instytucje;
- c) promowanie skoordynowanego monitorowania i oceny nadwyżek i niedoborów umiejętności;

d) cele operacyjne sieci EURES, obowiązujące normy jakości, a także obowiązki członków i partnerów EURES, które obejmują:

(i) interoperacyjność odpowiednich baz danych ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie z mechanizmem wymiany informacji o ofertach zatrudnienia EURES oraz obowiązującymi poziomami usług;

(ii) określenie rodzajów informacji – takich jak informacje o rynku pracy, o warunkach życia i pracy, o ofertach pracy i wnioskach o zatrudnienie, o stażach i praktykach, o środkach zachęcających do mobilności młodzieży, o nabywaniu umiejętności, a także o przeszkodach dla mobilności – które muszą przekazywać swoim klientom i pozostałej części sieci, we współpracy z innymi odpowiednimi europejskimi służbami lub sieciami;

(iii) opisy zadań i kryteria mianowania koordynatorów krajowych, doradców EURES i innego podstawowego personelu na poziomie krajowym;

(iv) szkolenia i kwalifikacje wymagane w odniesieniu do personelu EURES oraz warunki i procedury organizacji wizyt i zadań dla urzędników i wyspecjalizowanego personelu;

(v) opracowanie programów pracy, ich przedkładanie Europejskiemu Urzędowi Koordynacji oraz ich wykonanie;

(vi) zasady regulujące wykorzystanie logo EURES przez członków i partnerów EURES;

(vii) system wyboru i akredytacji partnerów EURES;

(viii) zasady monitorowania i oceny działań EURES;

e) procedury w celu ustanowienia jednolitego systemu i wspólnych modeli wymiany informacji związanych z rynkiem pracy i mobilnością w sieci EURES, przewidziane w art. 12, 13 i 14 rozporządzenia (UE) nr 492/2011, w tym informacje o stanowiskach pracy oraz o możliwościach nauki w Unii Europejskiej, które mają znaleźć się na portalu EURES.

Artykuł 11

Promocja EURES

1. Członkowie i partnerzy EURES aktywnie promują EURES.

2. Uczestniczą oni w realizacji ogólnej strategii komunikacji, opracowanej w celu zapewnienia spójności sieci w oczach jej użytkowników, oraz biorą udział w działaniach informacyjnych i promocyjnych.

3. Akronim EURES jest wykorzystywany wyłącznie w odniesieniu do działań prowadzonych w EURES. Ilustruje go standardowe logo, określone w schemacie projektu graficznego, przyjęte przez Europejski Urząd Koordynacji.

4. Logo, zarejestrowane jako wspólnotowy znak towarowy w Urzędzie Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (UHRW), jest używane przez członków i partnerów EURES we wszystkich ich działaniach związanych z EURES, aby zapewnić wspólną tożsamość wizualną.

Artykuł 12

Współpraca z innymi służbami i sieciami

Członkowie i partnerzy EURES aktywnie współpracują z innymi europejskimi służbami i sieciami zajmującymi się świadczeniem usług informacyjnych i doradczych na poziomie europejskim, krajowym i regionalnym, aby osiągnąć efekt synergii i uniknąć powielania działań.

Artykuł 13

Uchylenie

Decyzja 2003/8/WE traci moc. Jednakże nadal ma ona zastosowanie do działań, w odniesieniu do których wniosek został złożony przed wejściem w życie niniejszej decyzji.

Artykuł 14

Data rozpoczęcia stosowania

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Artykuł 15

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 listopada 2012 r.

W imieniu Komisji

László ANDOR

Członek Komisji